

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.535/2017/4.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke
é dr. Csernay Krisztina előadó bíró
. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Rajkai és Takács Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: Dr. Rajkai Balázs ügyvéd,

Az alperes:

A per tárgya: Kormánytisztviselői Döntőbizottság
határozatának felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.697/2016/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.3496/2015/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.697/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy az 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2000. szeptember 11-től ... Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál állt közszolgálati jogviszonyban. 2010. február 15-én alkalmas minősítést kapott, 2011. évi teljesítményét 2011. december 21-én a munkáltató 98 %-osra értékelte.
- [2] A munkáltatói jogkör gyakorlója 2012. szeptember 11-étől a felperest a I. besorolási osztály vezető-tanácsos besorolási fokozatának 9. fizetési fokozatába sorolta, alapilletményét (123 %) 218.862 forintban, az illetménykiegészítését (az alapilletmény 35 %-a) 76.539 forintban, idegennyelv-tudási pótlékát (az illetményalap 30 %-a) 11.595 forintban, havi illetményét ekként

kerekítve 306.800 forintban állapította meg.

- [3] A felperesnek 2012. október 29-én gyermeke született, ezt követően 2015. október 30-áig fizetés nélküli szabadságon volt, majd szabadsága igénybe vételét követően 2015. december 29-től kezdett dolgozni.
- [4] A felperest a fizetés nélküli szabadságának időtartama alatt 2013. január 1-jétől ... Önkormányzat Képviselő-testületének Polgármesteri Hivatala állományából a ... Hivatala állományába helyezték át, a köztisztviselői foglalkoztatási jogviszonya ezen időponttól kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át. A jogviszonyváltással egyidejűleg a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperes kinevezését a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 72. § (5) bekezdése és a járáások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Jtv.) 7. § (3) bekezdése, valamint a 7/A. § (4) bekezdése alkalmazásával a felperest a I. besorolási osztály vezető-tanácsos besorolási fokozatának 9. számú fizetési fokozatába sorolta be, havi illetményét a Jtv. 7/A. § (1) és (3) bekezdése alapján egy összegben 306.800 forintban állapította meg. Egyidejűleg tájékoztatta arról, hogy a Jtv. 7/A. § (3) bekezdése értelmében erre az illetményre az életpályamodellhez kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény hatálybalépéséig jogosult.
- [5] Az alperes munkáltatói jogkör gyakorlója 2015. május 29-én kelt BPB/122/00127-12/2015. számú intézkedésével arról értesítette a felperest, hogy a Kttv. 48. § (2) bekezdés a) pontja alapján 2015. május 1-jétől illetményét a hatályos Jtv. 7/A. § (3) és (5) bekezdésére tekintettel állapítja meg. A felperes illetménye a I. besorolási osztály vezető-tanácsos besorolási fokozatának 10. számú fizetési fokozatához tartozó 4,8-es szorzó figyelembevételével, valamint a 38.605 forintos illetményalapra tekintettel úgy módosult, hogy új alapilletménye (100 %) 185.520 forint, illetménykiegészítése (alapilletmény 10 %-a) 18.552 forint, angol középfokú nyelvvizsga pótléka (illetményalap 30 %-a) 11.595 forint, orosz felsőfokú nyelvvizsga pótléka (illetményalap 100 %-a) 38.650 forint, a havi illetménye kerekítve 254.300 forintban került megállapításra.
- [6] A felperes jogszabálysértésre hivatkozással a munkáltató intézkedése ellen közszolgálati panaszt nyújtott be, amelyet a Kormánytisztviselői Döntőbizottság a 2015. október 26-án kelt JHÁT-PDF/1705/18/2015. számú határozatával elutasított.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes a keresetében a munkáltató BPB/122/00127-12/2015. számú intézkedése jogellenességének megállapítását, annak hatályon kívül helyezését, továbbá azt kérte, hogy a bíróság az alapilletményét egy összegű illetményben állapítsa meg. Másodlagosan kérte kötelezni az alperest teljesítménye értékelésére, minősítésére és

ennek alapján az egyenlő bánásmód elveit figyelembe véve illetménye megfelelő eltérítésére. Minthogy a munkáltató 2016. július 1-jétől illetményét 320.000 forintban állapította meg, ezért a Kttv. 25. § (4) bekezdése, 169. §-a és a 167. §-a alapján 2015. november 1. és 2016. szeptember 30. közötti időtartamra kérte kötelezni az alperest 342.300 forint elmaradt jövedelem, mint kártérítés és ezen összeg kamatának megfizetésére.

- [8] A felperes álláspontja szerint a Döntőbizottság határozata a Kttv. 48. § (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő, mert a rendelkezésből nem következik, hogy illetménye a korábbinál alacsonyabb összegben kerülhet megállapításra anélkül, hogy ehhez a Kttv. 48. § (1) bekezdése szerinti beleegyezését megadná. A felperes szerint a munkáltató eljárása sérti az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8.§ k) és 1) pontjában rögzített védendő tulajdonságát, vagyis anyaságát és családi állapotát.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint mint jogalkalmazó csak a hatályos jogszabályváltozásból eredő kötelezettségének tett eleget akkor, amikor a felperes illetményét a besorolásban meghatározott mértékben jelölte meg, amely esetében csökkenést eredményezett. Álláspontja szerint a felperes besorolása 2015. május 1-től nem változott, csak a besoroláshoz tartozó illetmény összege, a hozzátartozó illetménykiegészítés és nyelvvizsga pótlékokkal növelt együttes összegben történt változás.
- [10] Álláspontja szerint a kinevezés módosítására a Kttv. 48. § (1) bekezdése alapján valóban csak a felek közös megegyezésével kerülhet sor, de a Kttv. 48. § (2) bekezdés a) pontja e szabály alól kivételt enged akkor, amikor a fizetési fokozatban való előrelépésről, illetményének e törvény szerinti megállapításáról rendelkezik. Hivatkozott arra is, hogy a felperes teljesítményértékelésére tartós távolléte miatt nem kerülhetett sor, ezért a hátrányos megkülönböztetés sem volt megállapítható.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [11] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 9.M.3496/2015/10. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes 2013. január 1-jétől jogviszonyváltás címén került az alperes állományába, amikor is illetményét a Jtv. 7/A. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján egy összegben a korábbiakkal egyezően 306.800 forintban állapították meg. Az egyes jogállási törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény 42. §-ának (1) bekezdése azonban 2015. április 15-ei hatállyal módosította a Jtv. 7/A. §-ának (3) bekezdését megállapítva, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerült köztisztviselő a korábbi illetményére e törvény hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig volt jogosult. Ezt követően a Jtv. 7/A. §-ának a 2015. évi XXXII. törvény 42. §-ának (2) bekezdésével beiktatott új (5) bekezdése értelmében az illetményét a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kellett

megállapítani. Ennek értelmében a felperes a korábban megállapított 306.800 forint illetményére 2015. április 30-áig volt jogosult, 2015.május 1-től pedig annak összegét a Jtv. 7/A. § (5) bekezdésében foglalt kötelező szabály alapján a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kellett megállapítani. A felperes besorolása 2015. május 1-től nem változott, csupán a besoroláshoz tartozó illetményösszege, az illetménykiegészítése és a nyelvvizsga pótlékokkal növelt együttes összegben történt változás.

- [12] A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint ezért a munkáltató intézkedése a Jtv. 7/A. §-ának (5) bekezdése és a Kttv. rendelkezéseivel összhangban módosította a felperes illetményét.
- [13] Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az illetmény eltérítésre a Kttv. 133. § (3) bekezdése alapján a tárgyévvel megelőző év minősítése, ennek hiányában pedig teljesítményértékelése alapján kerülhet sor. Rámutatott azonban arra, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát vesztes szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012.évi V. törvény 19/J. § (1) bekezdése szerint a teljesítményértékelést és ennek alapján az alapilletmény eltérítéséről szóló döntést a jogszabály nem tette kötelezővé, csupán annak lefolytatására adott lehetőséget. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ennek során az alperes nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét, mert a felperes tartós távolléte okán nem volt összehasonlítható helyzetben a jogviszonyváltással a munkáltatóhoz került aktív státuszban lévő kormánytisztviselőkkel.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Mf.680.697/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény 42. § (1) bekezdésével módosított Jtv. 7/A. § (3) bekezdése és 42. § (2) bekezdésével beiktatott Jtv. 7/A. § (5) bekezdése alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a korábban megállapított 306.800 forint illetményére 2015. április 30-áig volt jogosult, ezt követően a munkáltató az illetmény összegét már a Kttv. rendelkezései alapján volt köteles meghatározni. A törvényszék érvelése szerint a Kttv. 48. § (1) bekezdése a kinevezés módosítását főszabályként csak a felek közös megegyezése esetén teszi lehetővé, a (2) bekezdés a) pontja ez alól azonban kivételt enged a fizetési fokozatban történt előrelépés, illetménynek e törvény szerinti megállapításakor. Az alperes mint jogalkalmazó csak a jogszabályi rendelkezések szerint járhatott el, ezért részéről az illetmény megállapítása körében jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [16] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a felperes hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos fellebbezési érvelését sem. Az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy a felperes a tartós távolléte miatt nem volt összehasonlítható helyzetben a jogviszonyváltással az alpereshez került tényleges

munkát végző más kormánytisztviselőkkel, ezért a diszkriminációra alapított érvelése megalapozatlan volt.

A felülvizsgálati kérelem

- [17] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalával annak megállapítását kérte, hogy az alperes BPB/122/00127-12/2015. számú intézkedése jogellenes, érvénytelen, másodlagosan pedig annak megállapítását, hogy az alperes eljárása az egyenlő bánásmód elveit sértette. Mindezek jogkövetkezményeként kérte kötelezni az alperest 342.300 forint illetmény-különbözet, ezen összeg kamatai, valamint első-, másodfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [18] Álláspontja szerint a törvényszék ítélete a Kttv. 9.§ (2) bekezdés, 10.§ (1) bekezdés, 13.§ (1)-(3) bekezdés, 21.§ (4) bekezdés, 48.§ (2) bekezdés, 75.§ (1) bekezdés j) pont, Jtv. 7/A.§, a Pp. 239.§ és a Pp. 253.§ rendelkezéseibe ütközően jogszabálysértő.
- [19] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában nem vizsgálta, hogy a kinevezés egyoldalú módosítása, amely illetménye módosításával is járt, a Kttv. rendelkezéseibe ütközött, mert az illetményt nem a Kttv. szerint, hanem Jtv. rendelkezéseire tekintettel állapította meg. A jogerős ítélet a Kttv. egyoldalú kinevezés-módosításra vonatkozó szabályait nem vizsgálta és nem értékelte. A Kttv. a kormánytisztviselő beleegyezéséhez nem kötött kinevezés-módosítást, kivételes intézményként kezeli és pontosan meghatározza, hogy milyen kötött esetekben és feltételekkel gyakorolható. A Kttv. 48. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti ok esetén az egyoldalú kinevezés-módosításhoz kapcsolódó garanciális szabályokból és a Kttv. preambulumból is levezethető jogalkotói szándékból következően nem követeli meg a kormánytisztviselő hozzájárulását figyelemmel arra, hogy azok a kormánytisztviselő jogait nem sérthetik, mivel kizárólag előnyös irányban adnak lehetőséget a kinevezés egyoldalú módosítására. Ebből következően nem felel meg a Kttv. rendelkezéseinek az az egyoldalú módosítás, amely a kormánytisztviselő bérét egyoldalúan csökkenti, hisz maga a Kttv. is csak a pozitív irányú, tehát a kormánytisztviselő számára előnyös módosításhoz nem követeli meg a kormánytisztviselő beleegyezését. Ebből következően a jogerős ítélet megalapozatlanul állapítja meg, hogy a Jtv. hatályosan rendelkezhetett a Kttv. rendelkezéseivel szemben arról, hogy a felperes illetményét egyoldalúan csökkenteni lehet. A Jtv. azon előírása tehát, hogy a kormánytisztviselő illetményét a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani kötelezettség, ezzel együttesen azonban nem ad jogosultságot az egyoldalú kinevezés módosítására. Ebből következően a munkáltató a Jtv. által előírt kötelezettségét a kinevezés általános szabályai, tehát a kormánytisztviselő hozzájárulása alapján végezhetette volna el. A jogalkotás hiányossága - eljárási vagy felhatalmazó rendelkezés hiánya - vagy a munkáltató és a kormánytisztviselő megállapodásának hiánya nem járhat a

kormánytisztviselő Kttv. szerinti garanciális jogainak sérelmével.

- [20] A felperes érvelése szerint a kinevezés-módosítás nem felelt meg a Kttv. 48. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített esetnek, mert az illetmény megállapításáról egy másik jogszabály, a Jtv. rendelkezett a 7/A. §-ában és nem a Kttv.-ben meghatározott esetben kerül erre sor. Minthogy a jogszabályi feltételek nem álltak fenn, az illetmény csökkenését eredményező módosításra kizárólag a beleegyezésével kerülhetett volna sor.
- [21] A felperes nem osztotta a törvényszék azon megállapítását sem, hogy teljesítményének értékelésére azért nem kerülhetett sor, mert a megelőző évben fizetés nélküli szabadságon volt, így nem volt összehasonlítható helyzetben a többi jogviszonyváltással a munkáltatóhoz került aktív státuszú kormánytisztviselővel. Ténykérdés, hogy a munkáltató köteles a Kttv. 75. § (1) bekezdés j) pontja alapján a teljesítményértékelést elvégezni és önmagában abból, hogy a munkavégzés alól törvényi mentesülés alatt állt, nem következik, hogy e kötelezettség mellőzhető.
- [22] A munkáltató az egyenlő bánásmód követelményét akkor sértette meg, amikor a teljesítményértékelést nem végezte el annak ellenére, hogy minden más összehasonlítható helyzetben lévő kormánytisztviselő esetén azt elvégezte. Az összehasonlíthatóság szempontjából nem az aktív, illetve tartós távollét bír relevanciával, hanem az a tény, hogy ő is az azonos foglalkoztatotti csoportban, azaz a jogviszonyváltással érintettek csoportjában volt.
- [23] A felperes érvelése szerint a Kttv. 9. § (2) bekezdésében, valamint 10. § (1) bekezdésében foglalt alapelvek és kötelezettségek nemcsak a kormánytisztviselőt, hanem a munkáltatót is terhelik. Az illetményének csökkentése nyilvánvalóan jogos érdekének csorbításával jár. A Kttv. 13. § (1) és (3) bekezdése nevesíti az egyenlő bánásmód követelményének megtartását, különösen az illetmény megállapítása során. Azzal, hogy a munkáltató nem értékelte teljesítményét, megsértette a Kttv. 9. § (2) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, valamint a 13. § rendelkezéseit is. A jogerős ítélet megalapozatlanul állapította meg, hogy nem volt összehasonlítható a többi érintett foglalkoztatottal, és ez alapján a munkáltató mellőzhette teljesítményének értékelését.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [24] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul panaszolta a Kttv. 48. § (1) és (2) bekezdés a) pontjának megsértését.
- [26] Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperes 2012. októbertől 2015. októberig tartó fizetés nélküli szabadságát megelőző teljes illetményét a 2013. január 1-től bekövetkezett jogviszonyváltást követően a törvény rendelkezése alapján a munkáltató a korábbi teljes illetményével azonosan, egy összegben, 306.800 forintban állapította meg. A 2013. január 1-jétől hatályos illetménye megállapításával egyidejűleg tájékoztatást kapott arról, hogy az azonos illetményre az életpályamodellhez kapcsolódó

illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény hatályba lépéséig jogosult. A felperes keresetében kifogásolt, a munkáltató 2015. május 29-én kelt intézkedése az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény 42. § (1) bekezdésével módosított Jtv. 7/A. § (3) bekezdése és a 42. § (2) bekezdésével beiktatott Jtv. 7/A. § (5) bekezdése alapján került sor, amely rendelkezések szerint a hatályba lépést követő hónap utolsó napjától a felperes illetményét a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kellett megállapítani.

- [27] A Jtv. 7/A. § (5) bekezdése szerint a kormánytisztviselő illetményét az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépését követő hónap első napjától a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint, a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani. E rendelkezésből következően - a felperes érvelésével szemben - új illetményének megállapítására nem a Jtv., hanem annak utaló szabály alapján az „e törvénynek” minősülő Kttv. alapján került sor. Az eljáró bíróságok ítéletük indokolásában ezért helytállóan állapították meg, hogy a jogalkalmazó munkáltató csak a jogszabály kötelező rendelkezése alapján járhatott el a felperes illetményének megállapításakor.
- [28] Az irányadó tényállás alapján a felperes korábbi illetményének összege két tétel körében módosult. Egyrészt a korábbi alapilletményének 123 %-os beállása szerint az új alapilletmény 100 %-os beállású lett, míg a régi besorolás alapján megállapított 35 %-os illetménykiegészítésének mértéke 10 %-ra módosult. Az illetményeltérítés és az illetménykiegészítés mértékének a törvényben előírtak szerint történt módosítása nem minősül a kinevezés jogellenes egyoldalú módosításának. A felperes 23 %-os pozitív irányú alapilletmény eltérítése a 2012. évi teljesítményértékelésén alapult, melyre 2015-ben megalapozottan nem hivatkozhatott. Az illetménykiegészítésének mértéke pedig az irányadó törvényi rendelkezés szerint került megállapításra [Kttv. 134. § (4) bekezdés].
- [29] A Kttv. 133. § (3) bekezdésében meghatározott alapilletmény eltérítésére a fővárosi és megyei kormányhivatallal kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselők vonatkozásában a 2015. évi XXXII. törvény 40. §-ával beiktatott, a 2012. évi V. törvény 19/J. § (1) bekezdése adott lehetőséget. A jogszabály előírása szerint a hivatali szervezet vezetője a 2015. évi XXXII. törvény hatályba lépését követő egy hónapon belül folytathat le teljesítményértékelést, és ennek alapján megváltoztathatja, illetve meghozhatja a Kttv. 133. § (3) bekezdésében meghatározott alapilletmény eltérítéséről szóló döntést.
- [30] Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a perbeli esetben a 2012. évi V. törvény 19/J. § (1) bekezdése csupán lehetőségként, nem pedig kötelező erővel írta elő a munkáltató

részére a Kttv. 130.§ és a közszolgálati tisztviselők egyéni teljesítményértékeléséről szóló 10/2013. (VI.30.) KIM. rendelettel szabályozott teljesítményértékelés lefolytatását. Peradat ugyanakkor, hogy a felperes 2015. december 29-éig több, mint három évig ténylegesen nem végzett munkát, korábbi teljesítményértékelése az előző munkáltatónál a jogviszonyváltást megelőzően volt, ezért esetében teljesítményértékelésre értelemszerűen nem kerülhetett sor. Az eljáró bíróságok azt is helytállóan állapították meg, hogy mindezekből következően a felperes nem volt összehasonlítható helyzetben a jogviszonyváltással érintett, de ugyanakkor aktív munkát végző kormánytisztviselőkkel. A felperes arra vonatkozóan, hogy a más tartósan távollévő kormánytisztviselőkkel szemben is hátrányban részesült tényállítást sem fogalmazott meg, ezért a munkáltató egyenlő bánásmód megsértését megvalósító magatartására hivatkozva megalapozatlanul panaszolt jogszabálysértést.

- [31] Az egységes bírói gyakorlat alapján az egyenlő bánásmód követelményét nem sértheti az a munkáltatói intézkedés, amely a törvény kogens, eltérést nem engedő rendelkezésén alapul.
- [32] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] Az alperes felülvizsgálati perköltséget nem igényelt, ezért arról rendelkezni nem kellett.
- [34] A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a 2018. május 2-án megtartott tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. május 2.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző